

عنوان مقاله:

ارزش معرفتی باور دینی با تاکید بر تجربه دینی مقایسه دو دیدگاه ایت الله جوادی آملی و الستون

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

کبری قربانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه مازندران

رمضان مهدوی آزادبنی - دانشیار دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مطرح در فلسفه دین، مساله عقلانیت باورهای دینی از طریق تجربه دینی است. تجربه ی دینی امری فراگیر و همگانی است، اما اندیشه ی تجربه ی دینی یعنی تجربه ی دینی به عنوان فصل مهمی از مباحث فلسفی و دین شناختی اندیشه ی جدیدی است که در دوره ی جدید مدرنیته و در کانون مباحث فلسفه ی دین، فلسفه ی عرفان، الهیات، پدیدارشناسی دین، روانشناسی دین و دین پژوهی تطبیقی طرح شد. مباحث متنوع بسیاری در قلمرو تجربه ی دینی مطرح شده است؛ تعریف تجربه ی دینی، ماهیت و حقیقت آن، تجربه و تفسیر ذات گرایی و ساختی گرایی در تجربه ی دینی و عرفانی و حجیت معرفت شناختی تجربه ی دینی، از جمله ی مسایل مهمی است که در فلسفه ی دین و دین پژوهی معاصر مورد توجه اندیشمندان واقع شده، و موجب شکل گیری نظریات مختلفی در این عرصه شده است. مقاله حاضر دیدگاه دو تا از فیلسوفان دین، آیت اله جوادی آملی و ویلیام آلستون، را در ارزش معرفتی باور دینی با تاکید بر تجربه دینی بررسی می کند. و نتیجه میگیرد که اگر تجربه دینی تجربه ای ادراکی باشد، لاجرم تجربه ای معرفت بخش خواهد بود. گفته شده است که معرفت یعنی باور صادق موجه؛ تجربه دینی عموماً به باور دینی منجر میشود. با توجه به اینکه احراز صدق باور دینی مبتنی بر تجربه دینی باورهای تجلی بنیاد بنا به تلقی فیلسوفان دین، دشوار است، نشان دادن موجه بودن باورهای تجلی بنیاد در مرتبه اول اهمیت قرار میگیرد

کلمات کلیدی:

ارزش معرفتی باور دینی تجربه دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/713899>

